

Kohtuasi C-804/21 PPU**Eelotsusetaotlus****Saabumise kuupäev:**

20. detsember 2021

Eelotsusetaotluse esitanud kohus:

Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus)

Eelotsusetaotluse kuupäev:

20. detsember 2021

Apellatsioonkaebuse esitajad:

C

CD

Teine pool: Syyttäjä (prokurör)**KORKEIN OIKEUSE (SOOME KÕRGEIM KOHUS) MÄÄRUS**

[...]

Vastuvõtmise kuupäev

20. detsember 2021

[...]

APELLATSIOONKAEBUSE ESITAJAD C ja CD**TEINE POOL**

Syyttäjä (prokurör)

ESE

Vahi all pidamine

Üleandmisotsuse täitmise edasilükkamine

KIIRMENETLUSE KOHALDAMISE TAOTLUS

Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) taotleb, et käesolevale eelotsusetaotlusele kohaldataks Euroopa Kohtu kodukorra artikli 107 alusel eelotsuse kiirmenetlust. Käesolev kohtuasi tõstatab küsimused selle kohta, kuidas tõlgendada nõukogu raamotsust 2002/584/JSK Euroopa vahistamismääruse ja liikmesriikidevahelise

üleandmiskorra kohta (edaspidi „raamotsus“), mis kuulub ELTL kolmanda osa V jaotises käsitletud valdkonda. Apellantidelt on võetud vabadus ja nende vahi all pidamine sõltub põhikohtuasja lahendusest. [lk 2]

KORKEIN OIKEUSE (SOOME KÕRGEIM KOHUS) MÄÄRUS

1. Menetluse ese

- 1 Käesolev kohtuasi puudutab Euroopa vahistamismääruse menetluse viimast etappi, mille käigus ei saadud karistuse täideviimise kohta tehtavaid lõplikke üleandmisotsuseid täita tavapärase kiire ajakava kohaselt. Üleandmine hilines osaliselt covid-19 pandeemiaga seotud põhjustel, kuid peamiselt õiguslike takistuste tõttu, mis olid seotud üleantavate isikute kaebuste ja varjupaigataotlustega. Küsimus seisneb selles, kas neid põhjusi võib pidada vääramatuks jõuks raamotsuse artikli 23 lõike 3 tähenduses, mis võimaldab üleandmistähtaega pikendada ja mis tähendab, et sama artikli lõike 5 alusel ei ole vaja vabastada isikuid, kelle suhtes on tehtud üleandmiskorraldus. Peale selle tekib küsimus isiku üleandmise tähtaja pikendamisel järgitava menetluse ja sellega seotud õiguskaitsevahendite kohta.

Juhtumi asjaolud

- 2 Rumeenia pädev õigusasutus tegi 19. mail 2015 C suhtes ja 27. mail 2015 CD suhtes, kes on mõlemad Rumeenia kodanikud, Euroopa vahistamismääruse, mille eesmärk oli nende üleandmine Rumeeniale viie aasta pikkuse vangistuse ja kolmeaastase lisakaristuse täitmiseks. Need karistused määrati ohtlike ja eriti ohtlike narkootiliste ainete ebaseadusliku käitlemise ning organiseeritud kuritegelikus rühmituses osalemise eest.
- 3 Enne käesolevat menetlust andis Högsta domstolen (Rootsi kõrgeim kohus) 8. aprilli 2020. aasta otsusega (NJA 2020, lk 430) korralduse anda C Rumeeniale üle. Svea hovrätt (Svea apellatsioonikohus, Rootsi) andis 30. juuli 2020. aasta otsusega korralduse anda CD [lk 3] Rumeeniale üle. Mõlemad lahkusid siiski Rootsist Soome enne, kui nende üleandmisotsused täideti.
- 4 15. detsembril 2020 vahistati C ja CD Euroopa vahistamismääruse alusel Soomes ja paigutati kinnipidamisasutusse. Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) andis 16. aprilli 2021. aasta otsustega (KKO 2021:24 ja nr 582) korralduse anda C ja CD Rumeeniale üle. Keskusrikospoliisi (Soome keskkriminaalpolitsei) määras esimeseks üleandmise tähtajaks 7. mai 2021, kuna enne seda ei olnud covid-19 pandeemia tõttu saadaval mitte ühtegi sobivat lennu.
- 5 C ja CD esitasid 3. mail 2021 Korkein oikeusele (Soome kõrgeim kohus) apellatsioonkaebuse. Kõigepealt keelas Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) 4. mail 2021 üleandmisotsuste täitmise ajutiselt ära ja seejärel jättis 31. mail 2021 apellatsioonkaebused rahuldamata, mis muutis täitmist keelava otsuse kehtetuks. Teine kuupäev, mis üleandmiseks kokku lepiti, 11. juuni 2021, lükati samuti

edasi, sest puudusid otselennud Rumeeniasse ja polnud võimalik korraldada õhustransporti mõne muu liikmesriigi kaudu nii, et oleks võimalik pidada kinni kokkulepitud ajakavast. C ja CD esitasid veel mitu üleandmisotsuste täitmise peatamise taotlust kärjaoikeusele (esimese astme kohus, Soome) ja Korkein oikeusele (Soome kõrgeim kohus). Kõik need taotlused jäeti rahuldamata või tunnistati vastuvõetamatuks.

- 6 Lõpuks otsustati, et CD antakse Rumeeniale üle 17. juunil 2021 ja C 22. juunil 2021, kuid mõlema üleandmist takistas varjupaiga taotlemine Soomelt. Maahanmuuttovirasto (Soome migratsiooniamet) jättis varjupaigataotlused 12. novembril 2021 rahuldamata, kuid C ja CD esitasid nende otsuste peale kaebuse hallinto-oikeusele (halduskohus, Soome).

Helsingin kärjaoikeuse (Helsingi esimese astme kohus) 8. oktoobri ja 29. oktoobri 2021 aasta otsused

- 7 C ja CD paluvad Helsingin kärjaoikeusel (Helsingi esimese astme kohus) esiteks nad vabastada, kuna üleandmistähtaeg on möödunud, ja teiseks lükata [lk 4] nende Rumeeniale üleandmine edasi, kuna nad olid esitanud varjupaigataotlused. Kärjaoikeus (esimese astme kohus) tunnistas 8. oktoobri ja 29. oktoobri 2021. aasta otsustega need taotlused vastuvõetamatuks. Käesolev menetlus käsitleb apellatsioonkaebusi, mis C ja CD kärjaoikeuse (esimese astme kohus) otsuste peale esitasid.

Menetlus Korkein oikeuses (Soome kõrgeim kohus)

- 8 C ja CD kordasid apellatsioonkaebuses oma taotlusi. Oma vastuses apellatsioonkaebusele nõudis süüttaja (prokurör), et apellandid jääksid vahi alla ja et nende Rumeeniale üleandmist ei lükataks edasi.
- 9 Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) leidis oma 8. detsembri 2021. aasta põhimõttelises otsuses (KKO 2021:86), et isikutel, kelle suhtes on tehtud üleandmisotsus, on õigus oma vahi all pidamise asjus kohtusse pöörduda. Viivituste vältimiseks asus Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) kohe kohtuasja lahendama.

2. Õiguslik raamistik

2.1. Üleandmine

Liidu õigus

- 10 Käesolevas kohtuasjas on asjakohased raamotsuse 2002/584/JSK põhjenduse 9 sätted ja sama raamotsuse artikli 6 lõike 2, artikli 12, artikli 15 lõike 1 ning artikli 23 sätted. [lk 5]

Liikmesriigi õigus

- 11 Raamotsuse rakendamiseks vastu võetud liikmesriigi õigusnormid sisalduvad 30. detsembri 2003. aasta seaduses nr 1286 isiku süüteo tõttu üleandmise kohta Soome ja teiste Euroopa Liidu liikmesriikide vahel (rikoksen johdosta tapahtuvasta luovuttamisesta Suomen ja muten Euroopan unionin jäsenvaltioiden välillä annettu laki; (30.12.2003/1286)) (edaspidi „liikmesriikidevahelise üleandmise seadus“).
- 12 Soomes on üleandmise ja vahi all pidamise üle otsustamiseks pädevad vahistamismäärust täitvad õigusasutused Helsingin käräjäoikeus (Helsingi esimese astme kohus) ja apellatsioonikohtuna Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) (liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artiklid 11, 19 ja 37). Liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artikli 44 kohaselt on aga üleandmisotsuse täitmiseks pädev keskkriminaalpolitsei.
- 13 Liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artikli 46 lõike 1 kohaselt antakse isik, keda selline otsus puudutab, taotluse esitanud liikmesriigi pädevatele asutustele üle võimalikult kiiresti asjaomaste asutuste kokkulepitud kuupäeval. Igal juhul antakse isik üle hiljemalt kümme päeva pärast üleandmisotsuse jõustumist.
- 14 Liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artikli 46 lõige 2 näeb ette, et kui asjaomase isiku üleandmine lõikes 1 sätestatud tähtaja jooksul osutub võimatuks vääramatu jõu esinemise tõttu Soomes või taotluse esitanud liikmesriigis, peavad pädevad asutused kokku leppima uue üleandmiskuupäeva. Üleandmine peab toimuma kümne päeva jooksul pärast uut kokkulepitud kuupäeva.
- 15 Liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artikli 47 kohaselt võib kohus üleandmisotsuse täitmise edasi lükata, kui esinevad asjaolud, mis muudaksid selle inimlikel põhjustel ebamõistlikuks. Üleandmisotsus täidetakse kohe, kui need põhjused on ära langenud. Seega peavad pädevad asutused kokku leppima uue üleandmiskuupäeva. Üleandmine peab toimuma kümne päeva jooksul pärast uut kokkulepitud kuupäeva. [lk 6]
- 16 Liikmesriikidevahelise üleandmise seaduse artikkel 48 näeb ette, et kui isik on pärast artiklites 46 ja 47 sätestatud tähtaegade möödumist endiselt vahi all, tuleb ta vabastada.

2.2. Varjupaigataotlus

Liidu õigus

- 17 Käesolevas asjas asjakohane õigusnorm on EL toimimise lepingule lisatud protokolli (nr 24) Euroopa Liidu liikmesriikide kodanikele varjupaiga andmise kohta ainus artikkel.

Liikmesriigi õigus

- 18 Varjupaika käsitlevad liikmesriigi õigusnormid sisalduvad 30. aprilli 2004. aasta välismaalaste seaduses (ulkomaalaislaki) nr 301, mis vastab Genfi pagulasseisundi konventsiooni nõuetele. Välismaalaste seaduse sätted kohalduvad kõigile riigis elavatele välisriigi kodanikele ja seega ka Euroopa Liidu kodanikele.
- 19 Välismaalaste seaduse artikli 40 lõike 3 kohaselt on välismaalasel õigus viibida taotluse läbivaatamise ajal seaduslikult riigis seni, kuni taotluse kohta on tehtud lõplik otsus või tema väljasaatmise kohta on tehtud täitmisele pööratav otsus. Ettevalmistavatest materjalidest nähtub, et see õigus kehtib ka varjupaigataotlejatele.
- 20 Välismaalaste seaduse artikli 101 lõike 3 kohaselt võib taotluse lugeda selgelt põhjendamatuks, kui taotleja on saanud turvalisest päritoluriigist, kuhu ta võib tagasi saata. Välismaalaste seaduse artikli 104 lõike 1 kohaselt võib rahvusvahelise kaitse taotluse üle otsustada kiirendatud menetluses, kui taotlus loetakse artikli 101 alusel selgelt põhjendamatuks. [lk 7]

3. Eelotsusetaotluse vajalikkus

- 21 Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) peab otsustama taotluste üle, milles apellandid, kes on endiselt vahi all ja kelle suhtes on lõplike üleandmisotsustega tehtud üleandmiskorraldus, taotlevad esiteks enda vabastamist ning teiseks üleandmisotsuse täitmise edasi lükkamist. Kuna nende varjupaigataotluste läbivaatamine on pooleli, ei ole neid veel Rumeeniale üle antud. Eelotsusetaotluse esitanud kohus peab tegema otsuse küsimuste kohta, mis puudutavad raamotsuse tõlgendamist ja mille kohta Euroopa Kohus ei näi olevat oma kohtupraktikas seisukohta võtnud.

3.1. Esimene küsimus

- 22 Kõigepealt tuleb hinnata menetlust, mille käigus tuvastatakse raamotsuse artikli 23 lõike 3 alusel vääramatu jõu olemasolu ja pikendatakse üleandmistähtaega.
- 23 Kohtuotsusest Vilkas nähtub, et raamotsuse artikli 23 lõigetes 1–4 sätestatud tähtaegade möödumine ei too kaasa üleandmismenetluse lõpetamist, vaid tähendab üksnes tagaotsitava vabastamist sama raamotsuse artikli 23 lõike 5 alusel (25. jaanuari 2017. aasta kohtuotsus Vilkas, C-640/15, EU:C:2017:39, punkt 70). Raamotsuse artikli 23 lõike 3 kohaselt sõltub tähtaja möödumine omakorda sellest, kas üleandmine oli võimatu vääramatu jõu tõttu. Kohtuotsus Vilkas ei käsitle seda, milline asutus on pädev hindama, kas tegemist on raamotsuse tähenduses vääramatu jõuga, ning millised on selle raamotsusega kehtestatavad menetlusnõuded tähtaja ületamise ja üleantava isiku vabastamise põhjuste hindamiseks. [lk 8]
- 24 Liikmesriigi õiguse kohaselt lähevad üleandmise täitmise seotud ülesanded pärast kohtus vastu võetud üleandmisotsuse jõustumist üle

keskkriminaalpolitseile. Üleandmiskuupäev ei ole kohtuotsuses kindlaks määratud, vaid üleandmisel järgitakse raamotsuse alusel tähtaegu, mis on selleks ette nähtud liikmesriikidevahelise üleandmise seaduses. Keskkriminaalpolitsei vastutab üleandmisotsuse praktilise täitmise eest, tagab suhtluse vahistamismääruse teinud liikmesriigi pädevate asutustega ja lepib kokku uue üleandmiskuupäeva, kui üleandmine ei ole toimunud kümnepäevase tähtaja jooksul, nagu käesoleva asja puhul. Korkein oikeuse (Soome kõrgeim kohus) otsuse (KKO 2021:86) kohaselt on aga üleantaval isikul alati õigus lasta kohtul hinnata, kas tema vahi all pidamiseks on endiselt alust või tuleb ta vahistuse põhjendamatus tõttu vabastada. Sel juhul peab kohus hindama muu hulgas seda, kas üleandmata jätmise põhjuseks oli artikli 23 lõike 3 tähenduses vääramatu jõud, mille korral võib üleandmistähtaega pikendada ja üleantavat vahi all pidada, olenemata artikli 23 lõikest 5. Ent kriminaalpolitsei ega ka muud asutused ei esita vahi all pidamise küsimust süstemaatiliselt kohtule hindamiseks.

- 25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus ei ole kindel, kas selline riigisisene menetlus vastab raamotsuse artikli 23 lõike 3 nõuetele. Näib, et selle lõike sõnastus – erinevalt sama artikli lõikest 1, milles on viidatud „asjaomastele asutustele“ – nõuab meetmete võtmist just raamotsuse artikli 6 lõikes 2 nimetatud vahistamismäärust täitvalt õigusasutuselt. Need meetmed seisnevad selles, et vahistamismäärust täitev õigusasutus peab leppima vahistamismääruse teinud õigusasutusega kokku uue üleandmiskuupäeva ning eelkõige uurima, kas vahi all pidamise tingimused on endiselt täidetud. Euroopa Kohtu praktikast tuleneb, et keskkriminaalpolitseid ei saa lugeda raamotsuse artikli 6 lõike 2 tähenduses vahistamismäärust täitvaks õigusasutuseks ((24. novembri 2020. aasta kohtuotsus Openbaar Ministerie (dokumentide võltsimine), C-510/19, EU:C:2020:953, punktid 41 ja 42)). Politseiasutuse sekkumine piirdub pädevate õigusasutuste praktilise ja haldusliku abistamisega [lk 9] (10. novembri 2016. aasta otsus Poltorak, C-452/16 PPU, EU:C:2016:858, punkt 42). Toimingut, mis seisneb olukorra määramises vääramatuks jõuks või vahi all pidamist puudutavate otsuste vastuvõtmises, ei saa selliste ülesannete hulka lugeda.
- 26 Raamotsuse artikli 23 lõikes 3 osutatud vääramatu jõud on ebatavaline ja ettenägematu (kohtuotsus Vilkas, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika). COVID-19 pandeemia on näidanud, et reisipiirangutest ja transpordivõimaluste vähendamisest tulenevad takistused võivad kesta kaua, olukord muutub kiiresti ning takistuste kadumise kuupäeva on raske kindlalt ette näha. Selleks et Euroopa vahistamismääruse süsteem oleks tõhus, peab lõplike üleandmisotsuste täitmine olema kiire ja lihtne ning tagama eelkõige vahi all olevate isikute õigused, mis on sätestatud põhiõiguste harta artiklis 6 ning mida eeldab ka raamotsuse artikli 23 lõigete 3 ja 5 kohaldamine.
- 27 Liikmesriikide ametiasutuste vahelised läbirääkimised üleandmisotsuse täitmise edasilükkamise üle on peamiselt praktilist laadi ning nende eesmärk on määrata kindlaks üleandmiseks sobiv hetk ja logistika, nagu transpordivahendid ning marsruut. Niisugused ülesanded sobivad pigem haldusasutustele kui õigusasutustena tegutsevatele kohtutele. Seetõttu tekib küsimus, kas raamotsuse

artikli 23 lõikega 3 on vastuolus menetlus, mille raames on just üleandmisotsuse praktilise täitmise eest vastutav asutus pädev nii esmajärjekorras hindama üleandmisel esinevaid takistusi ja selle tegemise võimalusi kui ka leppima kokku uue üleandmiskuupäeva ning seejuures on üleantaval isikul ja prokuröril võimalus kasutada õiguskaitsevahendina õigust esitada asi kohtule hindamiseks ja taotleda vahi all pidamise lõpetamist (vt 11. novembri 2021. aasta kohtuotsus Gavanozov II, C-852/19, EU:C:2021:902, punkt 33). Kohus, kelle poole on pöördutud, teeb seega otsuse selle kohta, kas täitmisega viivitamine on tingitud vääramatust jõust ja sellest tulenevalt, võttes arvesse muid mõistlikkust mõjutavaid tegureid, ka selle kohta, kas vahi all pidamise kestus on olnud liiga pikk. Euroopa Kohtu praktikast silmas pidades [lk 10] ((kohtuotsus Openbaar Ministerie (dokumentide võltsimine), punkt 53 ning 27. mai 2019. aasta kohtuotsus OG ja PI (Lübecki prokuratuur ja Zwickau prokuratuur), C-508/18 ja C-82/19 PPU, EU:C:2019:456, punktid 70 ja 75)) on kaheldav, kas selline õiguskaitsevahend vastab täielikult tõhusa kohtuliku kaitse nõuetele ja kas üleandmisotsuse täitmine allub piisavale kohtulikule kontrollile.

- 28 Kui raamotsuse artiklit 23 tõlgendada nii, et eespool kirjeldatud kohtulik kontrollil põhinev menetlus kui õiguskaitsevahend ei vasta raamotsusele ja selle eesmärkidele ega taga piisavalt üleantava isiku õigusi, siis tuleb uurida sellise menetluse tagajärgi. Tekib küsimus, kas õigusasutuse sekkumise puudumine tähendab tingimata kohustust tagaotsitava raamotsuse artikli 23 lõike 5 alusel vabastada – isegi kui juhtumi kõiki asjaolusid arvestades ei olnud vahi all viibimise kestus liiga pikk (16. juuli 2015. aasta kohtuotsus Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, punktid 58 ja 59).
- 29 Raamotsuse artikli 23 lõige 3 tõstatab ka küsimuse selle kohta, millal peavad asutused omavahel ühendust võtma ja leppima kokku uue üleandmiskuupäeva. Sõnastus jätab lahtiseks, kas meetmed tuleb võtta kohe, kui mõnes liikmesriigis ilmneb vääramatu jõud, mis takistab õigel ajal üleandmist, eelnevalt kindlaks määratud tähtaja möödumisel või alles siis, kui takistus on ära langenud, nagu artikli 23 lõikes 4 osutatud olukorras. Vääramatu jõud võib olla ka selline, et on võimatu kindlalt ette näha, millal selle mõju lõpeb. Sellisel juhul on praktiliselt võimatu kohe pärast takistuse ilmumist uut üleandmiskuupäeva kokku leppida. [lk 11]

3.2 Teine küsimus

- 30 Teine küsimus puudutab seda, kas liikmesriigi õigusel põhinevaid õiguslikke takistusi, mis praktikas takistavad üleandmist, saab pidada raamotsuse artikli 23 lõike 3 tähenduses vääramatuks jõuks.
- 31 Kohtuotsuses Vilkas tõlgendas Euroopa Kohus vääramatu jõu mõistet olukorras, kus üleantav isik osutas korduvalt füüsilist vastupanu. Käesolevas kohtuasjas on üleandmisotsuste täitmise eest tegelikult vastutavad asutused täitnud liikmesriigi kohtu määrusi ja norme, mille eesmärk on kindlustada apellantide seisund nende taotluste läbivaatamise ajal. Kui vääramatu jõu mõistet tõlgendatakse kitsalt ja

määravaks loetakse asjaolu, et tegu on liikmesriikidest sõltumatute väliste põhjustega, siis võib seda liiki takistused selle mõiste kohaldamisalast välja jätta.

- 32 Käesolevas kohtuasjas raskendas COVID-19 pandeemia üleandmise praktilist elluviimist ja ajakavast kinnipidamist, kuid peamised takistused üleandmisel olid kõigepealt liikmesriigi kohtu kehtestatud täitmise keeld ja seejärel üleantavate isikute esitatud varjupaigataotlused. Liikmesriigi õiguse kohaselt on varjupaigataotlejal õigus jääda riiki tema taotluse läbivaatamise ajaks või seni, kuni tema kohta tehakse väljasaatmisotsus. [lk 12]
- 33 Vastused nendele tõlgendamisküsimustele on vajalikud Korkein oikeuses (Soome kõrgeim kohus) poolelioleva põhikohtuasja lahendamiseks.

4. Eelotsuseküsimused

Pärast seda kui Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) oli andnud pooltele võimaluse esitada eelotsusetaotluse sisu kohta oma seisukohad, otsustas ta kohtuasja menetlemise peatada ja esitada Euroopa Liidu Kohtule järgmised eelotsuse küsimused:

1. Kas raamotsuse 2002/584/JSK 23 lõige 3 koostoimes sama raamotsuse artikli 23 lõikega 5 näeb ette, et kui vahi all olevat isikut ei ole tähtaja jooksul üle antud, otsustab raamotsuse artikli 6 lõikes 2 nimetatud vahistamismäärust täitev õigusasutus uue üleandmiskuupäeva ning kontrollib vääramatute jõu olemasolu ja vahi all pidamiseks vajalikke tingimusi, või on raamotsusega kooskõlas ka menetlus, mille käigus uurib kohus neid elemente üksnes poolte nõudmisel? Kui tähtaja pikendamine nõuab õigusasutuse sekkumist, siis kas sellise sekkumise puudumine tähendab tingimata seda, et raamotsuses ette nähtud tähtajad on möödunud, mistõttu tuleb vahi all olev isik raamotsuse artikli 23 lõike 5 alusel vabastada [?]

2. Kas raamotsuse 2002/584/JSK artikli 23 lõiget 3 tuleb tõlgendada selliselt, et mõiste „vääramatute jõud“ hõlmab ka üleandmisel esinevaid vahistamismäärust täitva liikmesriigi õigusaktidel põhinevaid õiguslikke takistusi, nagu kohtumenetluse ajaks kehtestatud täitmise keeld [lk 13] või varjupaigataotleja õigus viibida vahistamismäärust täitvas riigis seni, kuni varjupaigataotluse kohta on tehtud otsus?

Pärast eelotsuse saamist teeb Korkein oikeus (Soome kõrgeim kohus) kohtuasjas otsuse.

[...]